

4. Шалева О.І. Застосування інноваційних Інтернет-технологій у ресторанному бізнесі //Торгівля, комерція, підприємництво. - 2013. - Випуск 15. - С.142-145.

5. Atmosphera [Електронний ресурс].-Режим доступу.: <http://www.atmosphera.mk.ua>. - Назва з екрану.

6. Scorini Семейная пиццерия [Електронний ресурс] //Instagram.- Режим доступу: scorinimykolaiv.- Название с екрана. – [Дата перегляду: 25.03.2020].

7. «Scorini» [Електронний ресурс].-Режим доступу.:<https://scorini.mk.ua>. - Назва з екрану.

Смирнова Д.,

студентка I курсу факультету менеджменту і бізнесу ВП «Миколаївська філія КНУКіМ»

Науковий керівник: Борко Т.М., кандидат педагогічних наук, доцент кафедри інформаційної, бібліотечної та архівної справи ВП «Миколаївська філія Київського національного університету культури і мистецтв», м. Миколаїв

НОСІЇ ІНФОРМАЦІЇ: ІСТОРИЧНИЙ АСПЕКТ

Носій інформації – матеріальний об'єкт, призначений для записування, передавання і збереження інформації. Носіями інформації можуть бути документи та інші носії, що являють собою матеріальні об'єкти, які зберігають інформацію [1].

Тривалий час предметом і знаряддям письма був камінь. Накам'яних брилах стародавніх пірамід та храмів археологи знайшли написи з інформацією про те, скільки людей працювало на будівництві цих споруд і у який час.

Найпоширенішим матеріалом для виготовлення документів у давнину була глина, яка слугувала основою написання текстів і сама диктувала графіку письма – потовщені знаки вгорі і потоншені донизу. Схематизація письма призвела до утворення клинів, тому і вид писемності отримав назву «клинопис» [2].

Стародавній Єгипет залишив нам неперевершене відкриття – папірус, який слугував чудовим матеріалом для письмового документування інформації. У його основі – трава типу осоки, яка росла на березі Нілу.

Папірус уже в II столітті до нашої ери почали замінювати пергаментом. Походить пергамент від назви міста Пергам, де вперше зі шкіри тварин почали виготовляти пергамент як матеріал для письма. Сирійський цар Євмен Другий

вирішив створити у своїй столиці Пергамі велику бібліотеку. З огляду на це він мав намір закупити в Єгипті папірус. Але єгипетський фараон Птоломей, побоюючись, що Пергамська бібліотека затьмарить світову славу Александрійської бібліотеки, заборонив вивозити до Сирії папірус. Тоді в Пергамі стали писати книги на вичиненій шкірі телят і молодих овець. У середні віки в Англії та Франції для виробництва пергаменту частіше всього застосовували телячу шкіру або овчину, у той час як в Італії більше використовували козячу шкіру. Також використовувалися шкіри інших тварин, великих, наприклад, коней, або маленьких, наприклад, вівчарок або кролів. Шкіру віслюка для виробництва пергаменту не застосовували [3].

Поширеним матеріалом для виготовлення документів на Сході були тканини, зокрема шовк. По шовку писали червоною або чорною тушшю.

Ми дотепер точно не знаємо, коли був винайдений папір. Безсумнівно, що початок варто шукати в Китаї, де, по переказу, в 153 році нашої ери Тцай-Лунь, міністр землеробства, рекомендував своїм співгромадянам застосовувати для листа папір «ши», виготовлений із волокон деревини «паперового деревця» (*Brussonetiapapyrifera*). До цього часу китайці вживали як матеріал для написів і малюнків камінь, кості й пластинки, вирізані із серцевини бамбука [4].

Оскільки в Китаї у давнину папір робили з молодих пагонів бамбука, то цілком імовірно, що слово походить від старої назви бамбука. До речі, в українській і в багатьох інших європейських мовах назва паперу (фр. *Papier*, англ. *Paper*) явно веде своє походження від грецького. *papyrus* (папірус).[5].

Сьогодні використовуються три типи носіїв, у яких застосовується магнітний спосіб запису та зчитування інформації. Це такі носії, як: гнучкі диски; жорсткі диски; магнітні стрічки.

Жорсткий магнітний диск (ЖМД, жорсткий диск, вінчестер, *harddisk*) розміщується в системному блоці комп'ютера, становить собою електронно-механічний високошвидкісний пристрій для запису, зчитування і енергонезалежного зберігання великих обсягів інформації.

Гнучкі магнітні диски (ГМД, дискети, *floppydisk*) використовують не тільки для збереження комп'ютерної інформації, але і для перенесення інформації з одного комп'ютера на інший. Нині використовуються дискети розміром 3,5. Така дискета має стандартний обсяг пам'яті 1,44 Мб.

Компакт-диски, або CD (лазерні, *compactdisk*). Розрізняють 3 види CD:

1. CD-ROM (*ReadOnlyMemory*) – диск, призначений тільки для читання записаної на ньому інформації;

2. CD-R (*Recodable*) – диск для одноразового запису інформації: після того як запис на диск зроблений, змінити його вже не можна;

3. CD-RW (*Rewritable*) – компакт-диск, який можна перезаписати багато разів. На CD можна записати 700 Мб інформації.[6]

Висновок: Завдяки швидкому науковому прогресу на сьогоднішній день людство має змогу користуватися багатьма засобами для збереження та передачі інформації.

Неможливо побачити теперішнє матеріальних носіїв документа без історії їх розвитку. Історія природних носіїв починається з каміння, кісток, глиняних табличок, пергаменту, папірусу, берестяних грамот та ін. Найбільшим досягненням стало винайдення паперу у 105р. н.е Цай Лунем. Цей матеріал, значно вдосконалений, і досі широко використовується для збереження численних документів.

На сьогоднішній день чимало нових пристороїв входить до повсякденного вжитку людей. Але, загалом, як відомо, наука не стоїть на місці, і, можливо навіть у даний момент вчені розробляють нові, досконаліші матеріальні носії інформації.

Список використаних джерел

1. Палеха Ю. І. Інформаційний бізнес [Електронний ресурс] : / Ю. І. Палеха, Ю. І. Горбань // Носії інформації та бази даних. – Режим доступу : https://pidru4niki.com/73950/marketing/nosiyi_informatsiyi_bazi_danih. – Назва з екрана. – Дата перегляду : 23.10.2020.
2. Типи матеріальних носіїв інформації [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://uchika.in.ua/navchalenij-posibnik-dlya-studentiv-gumanitarnogo-fakuletyu-s.html?page=2>. – Назва з екрана. – Дата перегляду : 23.10.2020.
3. Концепція професійного спрямування (Вступ до фаху) [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://divovo.in.ua/navchalenij-posibnik-dlya-studentiv-gumanitarnogo-fakuletyu-s.html>. – Назва з екрана. – Дата перегляду : 23.10.2020.
4. <https://svitkanc.com/istoriya-vinahodu-paperu-ta-yogo-virobnictva/>
5. Мисак М. Розвиток паперового виробництва: культурно-історичний аспект / М. Мисак // Вісник Львівської національної академії мистецтв. – 2016. – Вип. 28. – С. 239-251.
6. Світ інформатики [Електронний ресурс] / Інформаційні носії. – Режим доступу : <https://sites.google.com/site/informat1cworld1/sucasni-informacijni-tehnologiiie/informacijni-nosiie>. – Назва з екрана. – Дата перегляду : 23.10.2020.